

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **M. H.**, bytom v B. T. ul. č. X., zastúpenej JUDr. Č., advokátom v B. D. č. X, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. februára 2008, č. k. 6Sd 4/07-38, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13. februára 2008, č. k. 6 Sd 4/07-38, **p o t v r d z u j e.**

Účastníci **nemajú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 13. februára 2008, č. k. 6Sd 4/07-38, potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 16. augusta 2006 číslo X., v spojení s rozhodnutím z 1. februára 2007 číslo X., ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nespĺnila zdravotnú podmienku pre vznik nároku na túto dávku. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka nie je invalidná, lebo podľa záverov posudkov príslušných posudkových lekárov sociálneho poistenia nemá zníženú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Po preskúmaní zákonnosti rozhodnutí a po doplnení dokazovania krajský súd považoval uvedené rozhodnutia odporkyne za vecne správne.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala včas odvolanie navrhovateľka. Nesúhlasila so zhodnotením svojho zdravotného stavu tak, ako bolo uvedené v rozhodnutí krajského súdu. Tvrdila, že ani jeden posudkový lekár sa nezaoberal komplexným posúdením všetkých jej zdravotných problémov a dôsledkami, ktoré jej spôsobuje kombinácia jednotlivých zdravotných postihnutí. Poukázala na skutočnosť, že už v konaní pred súdom prvého stupňa žiadala o ustanovenie objektívneho znalca, ktorý by posúdil jej zdravotný stav, avšak krajský súd tento dôkaz odmietol vykonať. Tiež namietala, že nie je schopná vykonávať žiadnu prácu napriek tomu, že sa snažila prostredníctvom Úradu práce Bratislava II, ale žiadnu prácu nedostala. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a jej žiadosti vyhovel.

Odporkyňa žiadala napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s v spojení s § 246c OSP/ preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podmienky nároku na invalidný dôchodok upravuje zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o sociálnom poistení“/.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1, 2, 4, 6 a 8 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a

b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Zo spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky posudzovali posudkoví lekári sociálneho zabezpečenia na základe pripojenej zdravotnej dokumentácie a na základe výsledkov odborných vyšetrení navrhovateľky.

Zo záverov posudku MUDr. K. M., posudkovej lekárky Sociálnej poisťovne pobočky v Bratislave z 21. novembra 2006, ale najmä zo záverov MUDr. D. K., posudkovej lekárky Sociálnej poisťovne - ústredia v Bratislave zo 17. januára 2007 po doplnení 23. augusta 2007, ktorá posúdila zdravotný stav navrhovateľky na základe jej osobného vyšetrenia na zasadnutí komisie a na základe výsledkov odborných vyšetrení, predložených navrhovateľkou vyplýva, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 25%. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky bola určená choroba podporného a pohybového aparátu, pričom zistená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 25% podľa kap. XV., odd. G, pol. 41. 2. a) Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení v znení platnom od 1. augusta 2006. Toto ochorenie predpokladá určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre zdravotné postihnutie, ktorým trpí navrhovateľka v rozpätí od 20% do 25%. Posudková lekárka Sociálnej poisťovne - ústredia v Bratislave MUDr. D. K. hodnotila aj

jednotlivé lekárske správy, ktoré predložila navrhovateľka. Väčšina lekárskejších správ preukazovala ochorenia navrhovateľky v minulosti, nepoukázala na jej súčasné zdravotné ťažkosti. Z hľadiska posudzovania zdravotného stavu navrhovateľky ich posudková lekárka nepovažovala za rozhodujúce. Za medicínsky významné pokladala len vyšetrenie ortopedické, ktoré vyhodnotila už v posudku zo 17. januára 2007, rovnako ako odborný nález na chrbtici navrhovateľky. Novšie lekárske správy však nepreukázali zhoršenie jednotlivých ochorení navrhovateľky. Aj zo záverov tejto posudkovej lekárky vyplynulo, že na základe predložených lekárskejších správ a správ o vyšetreniach navrhovateľky nebolo možné posudzovať pokles jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre ňu priaznivejším spôsobom a opakovane konštatovala, že aj po zohľadnení nových lekárskejších správ a nálezov je pokles miery schopnosti vykonávať pracovnú činnosť u navrhovateľky 25%.

Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní uvádzala, že jej ochorenie jej významne znemožňuje spoločenské uplatnenie, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že posudková lekárka v rámci rozpätia, uvedeného v Prílohe č. 4 zákona o sociálnej pomoci, pre zdravotné ťažkosti ktorými navrhovateľka trpí, určila mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v hornej hranici, pričom ani prípadné navýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 10 % ktoré maximálne umožňuje § 71 ods. 8 zákona o sociálnom poistení, by nemalo za následok splnenie zdravotnej podmienky pre priznanie invalidného dôchodku.

K námietkam týkajúcim sa nekomplexného a neobjektívneho posúdenia zdravotného stavu navrhovateľky uvádzanými v odvolaní považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že odporkyňa pred rozhodnutím o žiadosti o invalidný dôchodok je povinná v spolupráci so žiadateľom o dávku nad všetku pochybnosť zistiť zdravotný stav žiadateľa o dávku, a to na základe odborných posudkov, ktoré pre ňu vypracovávajú posudkoví lekári.

Navrhovateľka v konaní nepredložila novšie lekárske správy, ale dôkazy alebo tvrdenia, ktorými sa posudkoví lekári vo svojich záveroch nezaoberali a ktoré by mohli spochybnit' ich odborné závery.

Hoci navrhovateľka vyjadrila v konaní pochybnosti o správnosti záverov posudkov posudkových lekárov, nenavrhl'a vykonať, ani nepredložila súdu žiadne také dôkazy, ktoré by vzbudzovali pochybnosti o tom, že posudkoví lekári odporkyne postupovali zaujatým

spôsobom a neobjektívne, alebo že nezohľadnili pri posudzovaní jej zdravotných problémov všetky predložené a aktuálne lekárske správy a nálezy.

Tvrdenie navrhovateľky na pojednávaní dňa 13. februára 2008, že je objednaná na ďalšie vyšetrenie bez doloženia dôkazu o absolvovaní takéhoto vyšetrenia nie je samotné spôsobilé vytvoriť reálny základ pre záver, že posudky posudkových lekárov sú neobjektívne.

Zdravotné ťažkosti, uvádzané v odvolaní boli posudkovým lekárom známe a posudkoví lekári sa s ich obsahom aj dostatočne vypořádali. Navrhovateľka k odvolaniu nepredložila žiadne dôkazy svedčiace o tom, že by absolvovala vyšetrenie uvádzané na pojednávaní pred krajským súdom dňa 13. februára 2008.

Posudky posudkových lekárov boli doložené závermi odborných lekárskeho nálezov a zohľadňovali aj navrhovateľkou namietané zdravotné ťažkosti a sú dostatočným podkladom pre záver, že navrhovateľka zdravotnú podmienku pre vznik nároku na invalidný dôchodok nespĺnila. Vykonanie ďalšieho dokazovania novým vyšetrením a posúdením zdravotného stavu navrhovateľky preto odvolací súd nepovažoval za potrebné.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľky nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, lebo navrhovateľka nebola v konaní úspešná a odporkyňa nárok na ich náhradu nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 19. novembra 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová